

קואליציית ארגונים להפסקת פעילות ארגון TIPH

8

קפה מה קורה

חמוצים

6

ברשת

עתניאל חלק א'

4

מדרור המייסדים

הרב הלל הורוביץ

ראש מועצת בני העלמין בירושלים ואיש חברון

התורה "זאל הבקר רץ אברהם" ומספר המדרש שאברהם אבינו "רץ להביא בן בקר, וברח לפניו בן הבקר ונכנס למערת המכפלה, ונכנס אחריו שם, ומצא שם אדם וחוה שוכבים על המיטות וישנים, ונרות דולקים עליהם וריח טוב עליהם כריח ניחוח, לפיכך חמד את מערת המכפלה לאחוזת קבר".

זכות מצוות הכנסת אורחים מגלה אברהם אבינו את המערה מקום קבורתם של אדם וחוה, ומריח ריח גן עדן. לכן, כשמתה עליו שרה, אברהם מתעקש לקבורה דווקא באותה מערה. כאן מוסיף לנו המדרש את המשמעות העמוקה של קניין המערה, שכך אמרו לו בני חת: "אנו יודעים שהקב"ה עתיד ליתן

על הפרשה - חיי שרה

קניין האומה

פרשת חיי-שרה מאירה לנו בכל שנה ושנה את הקשר הקנייני הראשון של אבי האומה בארץ-ישראל. הקניין הראשוני של אברהם אבינו בארץ-ישראל דווקא במערת המכפלה. וכבר לימדנו הרמב"ן "כל מה שאירע לאבות סימן לבנים, ולכן יארכו הכתובים בסיפורי המסעות... ושאר המקרים". לכן, חובה עלינו להעמיק במשמעות הקניין הראשוני - בכדי לברר את מעשה האבות המסמן לנו הבנים את דרכנו בקניין ובקניין הארץ.

מעבר לאריכות תיאור קניין המערה בפסוקי הפרשה, מבאר ומוסיף לנו המדרש תוספת משמעותית לתהליך הקניין: כשבאו שלשת המלאכים לבקר את אברהם מספרת לנו

השבת, שבת "חיי שרה", נקרא על אברהם אבינו, אשר קונה את מערת המכפלה מעפרון החיתי. בעיר האבות חברון, יצינו כמדי שנה את שבת חברון, אשר נחגגת על ידי אלפי משתתפים. השבוע בישעמדה - דובר היישוב היהודי בחברון נעם ארנון מסביר את סוד הנוצח של מערת המכפלה ועל שני המישורים בהם מתנהל עם ישראל לאורך הדורות.

המשך בעמוד הבא <

ירושלים	כניסה	יציאה	חברון	כניסה	יציאה
16:08	17:25	17:22	16:24	17:22	17:22
16:28	17:26	17:24	16:25	17:25	17:24
16:18	17:25	17:27	16:21	17:25	17:27

זמני השבת

המשך בעמוד 3 >

מומלץ לטייל איתו יחד עם המדריך החשוב של האזור - התנ"ך

מחיר מבצע לרגל ההשקה 30 ש"ח בלבד

לרכישה: 02-621 1999 | www.yeshaclick.co.il

* כולל דמי משלוח

יצא לאור **elishon**

מדריך המסלולים של יהודה שומרון ובקעת הירדן

בחברון קמה גם מלכות דוד, שהחל כמלך יהודה, ובה המלך למלך על כל ישראל. המילים הנצחיות - "דוד מלך ישראל חי וקיים", נאמרו לראשונה בהמלכת דוד בחברון. כך הפכה חברון למסד הגאולה - בה יופיע משיח בן דוד. מעגל נוסף נסגר לפני 70 שנה, כאשר זכה עם ישראל להקים מחדש מדינה אשר שמה "ישראל", כשמו של האב האחרון שנטמן במערה והשלים את נטיעת השורשים העמוקים, המצמיחים את הבית הלאומי החדש אותו זכה עם ישראל לבנות בדורנו.

המעגל העתידי יסגר בהופעת משיח בן דוד, שיגאל את עם ישראל והעולם כולו. כך חי העם היהודי בין מימדי הנצח החברוניים: בעבר - האבות והאימהות, מייסדי האומה, ובעתיד - בן דוד שיבוא ויגאלנו.

זכינו בדורנו לשוב לחברון ולהתחיל בבנייה המחודשת. האתגר אינו פשוט, אך בעיות מצמיחות הזדמנויות וקשיים - הישגים. המאבק הארוך על זכות הבנייה ליהודים בחברון זכה ב"ה לאחרונה בהישג - אישור לבניית 31 דירות ברובע חזקה - נחלת חב"ד, והמאבק על נגישות למערת המכפלה אשר נענה בהבטחה על בניית מעלית לבעלי מוגבלויות. אלו כמונח עדיין רחוקים מהיעדים והמאויים הגדולים, אך הם נקודות אור חשובות ומשמחות בדרך הארוכה. כמה סמלי ש"תל חברון" פתח לאחרונה את שעריו עם מצאצאים מרהיבים, ומוזיאון "לגעת בנצח" בבית הדסה פתוח ומזמין. בואו לגעת בנצח!

חברון, ספר בראשית - החל ממסעו הראשון של אברהם אבינו - מתרחש על רקע העיר חברון. המסע לאורכה של ארץ ישראל, מגיע עד חברון: כאן מקום ההתיישבות הראשון של אברהם ושרה, בו הניחו את היסודות לבניין הבית היהודי העתידי, כאן התקיימו הבריתות הראשונות - ברית הארץ, ברית הזרע וברית המילה, כאן הוקם "הצבא העברי הראשון" (כהגדרתו של דוד בן גוריון); כאן הציב אברהם מופת של ערכים - חסד, הכנסת אורחים, מאבק על צדק מוחלט, אמונה ומסירות נפש; וכאן החליט אברהם לנטוע את השורש העמוק ביותר באדמת הארץ היעודה על ידי קניית השדה והמערה וקברת שרה, האם המייסדת של העם העברי.

אברהם ידע כי בניו יעמדו בפני אתגרים קשים. הוא ידע שזרעו יהיה בגלות קשה "בארץ לא להם", ושם יהיו לעבדים - "ועבדום ועינו אותם ארבע מאות שנה". ובידיעה זאת, הוא הכין לבניו בית לחזור אליו, ארץ מולדת יעודה, שאליה ייכספו ואליה ישובו.

הפרק הראשון של המעגל נסגר בסוף ספר בראשית - פרשת ויחי, בה מצווה יעקב לבניו את צוואתו האחרונה - להביא אותו לקבורה עם אבותיו במערת המכפלה. הבאת יעקב למערת המכפלה השלימה את בניית המסד הלאומי. יעקב, הוא ישראל, נטמן בחברון. משם והלאה, בכל הנדודים והגלויות, עם ישראל ידע שיש לו לאן לחזור, שיש לו ארץ - ארץ ישראל, שמייסדה - ישראל הראשון בעולם - נמצא באותה מערה בחברון, אותה קנה אברהם לפני אלפי שנים.

לאורך ההיסטוריה הארוכה שלו, חי העם היהודי בשני מישורים. מישור אחד - היום יומי, המידי, הכרוך בניהול ענייני היום יום, כולל כל המטלות והנושאים שכל אדם עוסק בהם, התמודדות עם קשיים שונים המוכרים לכולם - יחסים אנושיים, חברה, פרנסה, לימודים, עבודה, משפחה ועוד. במקביל, העם היהודי חי במישור נוסף - המישור ההיסטורי, בו התמונה היא שונה לחלוטין. המימדים - מימדי הזמן והמקום - הם בקנה מידה עולמי. במימד הזה תהליכים לא עוסקים בפרט אלא בכלל, ולא נמדדים בימים, חודשים או שנים, אלא במימדי זמן של מאות ואלפי שנים.

לעיתים קרובות, בלחצי היום יום, נשכח המימד ההיסטורי הגדול. למי ששרוי בהתמודדות עם קשיי יום יום קשה לחשוב בזמן על היסטוריה ארוכה ומימד הנצח. כדי לגשר על פער זה הוענקו לנו אזכורים יום יומיים - תפילות וברכות, ואזכור שבועי - פרשת השבוע. אזכורים אלו מרוממים אותנו למודעות למימד הנצחי וההיסטורי של עם ישראל, ייעודו וייחודו.

פרשות השבוע בחדשים הראשונים בכל שנה מחברות אותנו לחיי האבות והאימהות. מידי שבוע אנו מלווים אותם במסע חייהם, מסע הכולל קשיים ואתגרים שונים ורבים. דרך חיי האבות אנו מפנימים את האמונה והערכים שאותם הם מגשימים בתהליך בניית יסודות האומה, למען עתיד הדורות הבאים ולמען האנושות כולה. ה"מקבילה הגיאוגרפית" של ספר בראשית היא

המכפלה - בחברון. אומרים לנו חז"ל "הנצח זו ירושלים, והתפארת זו בית המקדש" - הפאר הגדול הוא בית המקדש, אבל גם לפאר הגדול והחשוב ביותר יש יסודות, יש שורשים, יש לב. והלב נמצא במערת המכפלה. מי שינסה לבנות את הנצח, את התפארת, את הבניין הגדול בלא ניקה וחיבור לשורשים, בלא יסודות, בניינו יהיה רעוע. הבניין יהיה תלוי על בלימה ולא יהיה שלם.

בתפילה ובציפייה לקיום הנבואה "והשיב לב אבות על בנים ולב בנים על אבותם" - ומכאן חיבור אבות ובנים - נזכה במהרה לבניין בית המקדש והחזרת השכינה לצינן.

הארץ, נאמר: "ואת היבוס יושבי ירושלים לא יכלו בני יהודה להורישם". וכל המפרשים שואלים - הכיצד? הרי יהושע נלחם מול מלכי הארץ ויכל להם, ומדוע לא יכול להוריש את עיר יבוס? והתשובה, אומר המדרש: "מפני אות ברית שבועת אברהם". יכול היה - אבל אינו רשאי. אברהם אבינו מעכב את כניסת בניו לירושלים בשביל לקנות את מערת המכפלה. רק 800 שנה לאחר אברהם אבינו, דוד המלך יכל לקנות את עיר יבוס מארנן היבסי.

למדנו כאן מדברי חז"ל יסוד מרכזי בסדר קניין ובניין הארץ. הדרך לעלות לירושלים, להר הבית, לבניית המקדש מתחיל במערת

לך ולזרעך את כל הארצות האל, כרות עמנו שבועה שאין ישראל יורשים את עיר יבוס כי אם ברצונם של בני יבוס".

אברהם אבינו חזר רק עתה מהר המוריה לאחר ניסיון העקדה, הוא יודע את גודל מעלת קדושת ההר, ששם עתידים בניו לבנות את המקדש ולהקריב את הקורבנות, והוא צריך להחליט האם לקנות את המערה ובכך יעכב את בניו מלכבוש את עיר יבוס - ירושלים, או לוותר על קניין המערה ולחפש מקום קבורה חלופי.

אברהם אבינו מחליט וכורת עמם שבועה. את השבועה חרטו היבוסים על שני צלמים והעמידו אותם ברחוב העיר, וכשבא יהושע וכבוש את

יריד הבתים הצפון הדרום

יום שישי 9/11 | 9:30-11:30 | אולמי הבוסתן באר שבע

יש שור אמנה

עדין אפשר לקנות

בית צמוד קרקע החל מ-715,000 ש"ח

מיטב הפרוייקטים בסובב באר שבע של בתי אמנה: חבל יתיר והר חברון

www.yaridb.co.il
לפרטים נוספים 052-3191902

נשמח בהשתתפותכם הרשמה מראש חובה

אולמי הבוסתן באר שבע

מרכז מידע אמנה | 1800-260-240
www.amana.co.il

משפחת דמרי: האם לאה-ליליאן דמרי, יוחאי דמרי ונכדתו זהרה והבת רעות דמרי-גז

במועצה האזורית שומרון ונסעתי 100,000 קילומטר בשנה. היו הזדמנויות והתלבטויות רבות אם לעזוב בשל ההקרבה הגדולה הזאת, אבל תמיד היה ברור שהיישוב הוא מרכז החיים והעבודה היא רק עניין שולי."

האם המשך המשימה ההתיישבותית היה צעד טבעי עבורך?

"האמת היא שאני מרגיש שאידיאל ההתיישבות הוא חלק ממני, הוא זורם לי ב-DNA. ברגע שאתה מרגיש שאתה עושה משהו חשוב, וזה מעשה שמגיע מהלב, אז זה שווה מחירים גבוהים. היה זה אך טבעי עבורנו, כבר כזוג בתחילת דרכנו, להמשיך את העשייה של ההר. הנחת הכי גדולה שלנו היא כשאנחנו רואים עוד ועוד בני חוזרים. שניים מילדי בונים כעת את בית הקבע שלהם. בעתניאל ולדעתי זו תוצאה של תפיסה וחינוך למשפחתיות, ללכידות חברתית ולקהילה חזקה. זה דבר שקיים ביישובים רבים מאוד."

החיים עצמם

עתניאל היא מקום של חיים, אך יש אירועים שדואגים להזכיר לתושבים כי יש אויב המנסה לפגוע בחיינו. פה הרב מיכאל (מיכי) מרק הי"ד, תושב היישוב ה-11 שנרצח, ואשתו חוה תבדל"א היו, כמו שאר 140 המשפחות הגרות ביישוב, דמויות משמעותיות. מעמודי התווך של היישוב. אהובים על כולם, אנשי תורה, חסד ואהבת הזולת. אך כאן, בהר חברון, מפתחים חוסן מגיל ינקות. גם כשההר מדמם, לבו ממשיך לפעום.

יוחאי מתקשה להתגבר על אובדנו של חברו הקרוב, הרב מיכי מרק הי"ד, שנרצח לפני כשנתיים.

"מיכי היה חברי הקרוב. בוקר בוקר, שבת שבת, במשך קרוב ל-25 שנה, הוא היה החברותא שלי. למדנו יחד, התלבטנו יחד, שוחחנו רבות וביקשנו לעבוד את ה' יחד עם בניין ההר. כל מי שפגש אותו לא הצליח להישאר אדיש. ראשו היה בשמיים ורגליו היו נטועות באדמה. מיכי הי"ד היה אדם יצירתי וכל דבר שנגע בו הפך לזהב. הוא חתום על חלומות גדולים ודאג להגשימם. הוא חתום על הצלחתה של ישיבת עתניאל, שהפכה מישיבה של 30 תלמידים לישיבה של 300, ועברה מבניין של 70 מטרים לבניין בגודל 400 מ"ר.

"עיקר חייו של מיכי נסב סביב עולם התורה. הוא סיים את הש"ס בצורה מסודרת ומובנית ודבר לא הפריע לו. הוא עסק בחסידות ובפנימיות התורה ואף העביר שיעורים בנושא. אדם בעל מידות תרומיות, יהודי מיוחד. חבל על דאבדין."

לא תמיד הכול פשוט

על אף גילם של בני הזוג דמרי הם הפגינו גמישות נדירה, כפי שמעיד עליהם הבן יוחאי, ראש מועצה אזורית הר חברון: "עברנו מהעיר הגדולה משפחה שלמה, ילדים בוגרים יחסית, ליישוב קטן ומבודד. אני הייתי אז נער בן 18 וזו הייתה חוויה משמעותית מאוד עבורי. הרגשנו הגשמה. חינוך של שנים לציונות, לעשייה, ולהתיישבות בבני-עקיבא בבאר שבע, בישיבה התיכונית, ובעיקר בבית - קיבל פתאום צורה ממשית. הייתי גאה מאוד בהוריי שעשו צעד כזה והיום, כאב לילדים מתבגרים, אני מעריך אותם כפליים."

מה היה בעתניאל באותם ימים?

"מעט מאוד. למעשה, התנאים הפיזיים לא היו קלים כלל. בתחילה אֶזְרַחְנו חטיבת נח"ל בתנאים דלים. לא היו מים זורמים או קווי חשמל, שלא לדבר על טלפונים שהיו בעבר מותרות. טלפון ציבורי אחד שעמד במרכז היישוב שימש את כל המשפחות. גרנו בקרוואן קטן, בגודל 27 מטרים בלבד. חדר האוכל של היישוב היה משותף לכולם, כיוון שבשום קרוואן לא היה מקום לכל המשפחה לאכול יחד. רק כשנתיים מאוחר יותר בנינו את בתי הקבע."

לאה, לא הרגשת שאת כבר לא בגיל לחויות כאלה?

"להפך, נהנית מכל רגע. זו הייתה תקופה מדהימה עבורי. חלום ההתיישבות שלי יצא סוף סוף אל הפועל, אבל כמובן שהיו אתגרים בדרך. היה קושי אדיר בהתייחדות ממקום למקום, האוטובוס נכנס בקושי פעמיים ביום לתוך עתניאל. בהתחלה ניסינו להעביר לילות שלמים עם גנרטור קטן, היה קר, היה חם, אבל זו הייתה תחושה של עשייה משמעותית. כאשר בשעה טובה, לאחר חודשים ארוכים, בתי הקבע שלנו היו מוכנים - פשוט לא התחשק לי לגור שם."

כל השנים האלה נסעת לעבוד בסורוקה?

"בהתחלה כן. ראיתי בכך אידיאל. הייתי מוכנה להקריב משהו בשביל ההתיישבות, שהייתה חשובה עבורי. לאחר ארבע שנים, בשנת 1988, החלטתי שאני עוזבת את העבודה כאחות כיוון שזה כבר נעשה בלתי אפשרי. הפכתי לאחות טיפת חלב ביישוב, בהמשך עבדתי במשרד הבריאות, ולאט לאט קווי האוטובוס הפכו לגמישים וזמינים יותר. זה אפשר גם התרחבות מקצועית."

גם יוחאי מציין את הנסיעות הארוכות כמשהו שמאפיין את המגורים במקום.

"במשך 13 שנים חייתי בהר חברון ועבדתי בדימונה. נסעתי בערך 50,000 קילומטר בשנה. לאחר מכן עבדתי

מראיינת: ענבל וייס

הלכנו לפגוש את משפחת דמרי, המגדלת כבר דור רביעי (!) בעתניאל וקשורה למקום מיום עלייתו לקרקע בעבותות של אהבה ומסירות. אמנם חבלי הלידה דאז אינם הקשיים שאתם מתמודדים בני הדור הצעיר של היישוב היום, אך חוט של חלוציות ותקווה שוזר את כל הקשיים יחד.

אל ארץ חמדת אבות

לאה-ליליאן (בוקובה) דמרי (75), נולדה וגדלה בתוניס על ברכי החלום הציוני.

"כשנתיים לאחר שהוקמה המדינה סבא שלי החליט שהגיע הזמן לעלות לארץ. השמועות על יישוב הארץ ועל החלוציות הסתובבו בקרב היהודים ברובע היהודי של תוניס. כולם סביבנו דיברו על הארץ המובטחת עם ניצוף בעיניים וכולם קיבלו דרישות שלום, חבילות ומכתבים מישראל. בשנת 1950 החליט סבי שהוא לא מחכה יותר ולקח אֶתו את שתי בנותיו, שהיו רווקות, באנייה שהפליגה לארץ ישראל. הוא היה החלוץ השני במשפחתנו, לאחר שדוד שלי עלה כמה שנים לפני כן וכבר לחם במלחמת השחרור. סבא נשלח לגור במעברה בלוד. הוא שלח לנו תמונות של גינה קטנה, חלקת אדמה קטנטנת שנתנו לו לעבד, והוא עשה בה מופתים. הוא גידל פרחים באדניות ושתל שיח עגבניות קטן. זה עורר בנו השראה ורצינו לעלות גם כן."

עלייתו של השליט המוסלמי בורגיבה בתוניס הכריעה את הכף. "אבא שלי התחיל לפחד מהמצב והחליט שהגיע הזמן לעלות ארצה. הייתי אז בת 13. במשך חודש וחצי גרנו במעברה, אצל סבא, שהספיק בינתיים לטפח גן ירק ולטעת עצים וכרם. עד היום יש לי זיכרונות חיוביים מאוד מהתקופה הזו. לאחר מכן נשלחנו לשדרות, אך העיר הייתה שוממה והר"י ברחו משם מהר מאוד. אבי קנה דירה ברמת גן, והחלום של 'ההתיישבות החלוצית' שדמייתני נגנז לו אי שם עמוק בלבי. חזרנו לבורגנות והחלום היכה עוד כמה שנים."

מה הייתה התמנה הבאה? "בגיל 21 נישאתי לבעלי

שמואל. כשהיינו זוג צעיר החלה ההתיישבות בימית ואני 'בדלקתי'. מאז ומתמיד נישאתי אֶת את חלום ההתיישבות, אך באותה תקופה הדבר לא הסתדר וחיכינו עוד כמה שנים. בינתיים קבענו את מושבנו בבאר שבע, ואני עבדתי במשך שנים כאחות במחלקה הכירורגית ב'סורוקה'. בשנת 1983 סיפרה לי חברה מהעבודה על הקמת יתיר. התחלתי להתעניין ולגשש - אולי הגיע הזמן להגשים את החלום?

"היינו כבר בני 43, עם שלושה ילדים בני 17, 16 ו-11, והתחלנו לעבור מיישוב ליישוב כדי לבדוק אם יש משהו בהר חברון שיכול להתאים לנו. במרבית היישובים אמרו לנו 'סליחה, אבל אתם מבוגרים מדי בשבילנו', עד ששמענו על עתניאל - יישוב חדש בדרום הר חברון שנמצא בשלבי הקמה. התעניינו במקום, ובמקביל בדקנו את ההתיישבות החדשה בגוש קטיף. ההתלבטות הייתה קשה, אך לבסוף החלטנו להצטרף לגרעין השני שעלה לעתניאל בשנת 1984. היו שם כבר שמונה משפחות לפנינו, ביניהן משפחתה של יעל סרגוסטי, לימים כלתו של בני הבכור יוחאי."

היישוב עתניאל בשנותיו הראשונות

אתה לא מפחד?

"אני באופן אישי לא מפחד. אני נוסע על הציר הזה יום יום, בכל שעה ובכל זמן. אינני מונע משיקולים כמו 'אולי בשעה הזאת ובימים האלה כדאי לנסוע מסביב'. עם זאת, ברור לי שיש תושבים שחוששים יותר בעת הזו, והדבר לגיטימי ומוכן. אנחנו עובדים על הוספת ביטחון בתוך היישובים ועל הצירים כדי שאנשים ירגישו שהם במקום מוגן. אנחנו נמצאים בקשר אינטנסיבי עם משרד הביטחון, עם שר הביטחון, עם משרד רוה"מ ועם רוה"מ עצמו כדי להחזיר את הביטחון ואת השקט לאזור".
המשך בשבוע הבא

האתר החדש של מועצת יש"ע עלה לאוויר!

כל מה שקורה בהתיישבות
מחקרים, מידע, סרטונים, מפות ועוד

www.myesha.org.il

חמוצים

שיקרתי קצת למוכרת ונתתי לה את התאריך של החתונה שלי. שלנו, האיש הדמיוני שלי ואני. זה היה מתישהו באב.

אחר כך כבר היתה לי זוגיות רצינית משלי, למדתי לאהוב ולהיות נאהבת. למדתי להגיד את הדברים הפשוטים שאני צריכה וגם להכיל אדם שלם על מורכבותו. למדתי לדייק מה אני צריכה ולמדתי להיפרד.

וכל הזמן הזה התפללתי. לא הפסקתי להתפלל. בכעס ובאהבה. פעמים שהייתי רכה ובוטחת ומלאה אור ולפעמים רחקתי כל כך. אבל בכל פעם מחדש חשבתי, "הוא חייב לשמוע. הפעם. באמת. לא תהיה לי תפילה חזקה מזו. לא יישארו בי עוד דמועות. הפעם. בבקשה בבקשה בבקשה. תעשה שהוא יבוא כבר".

והנה האמת - אני מפחדת מהשגרה הזו של השנה. רועדת מפחד. מה אם כל התקוות להתחדשות יתנפצו. מה אם לא יהיה לי כוח. מה אם הדרך תאבד לי. מה אם החורף של השנה יהיה כמו של השנה הקודמת - עצוב וחשוך וקודר וחמוץ.

ובסוף, אני לא מוכנה לוותר. לא על הגשם ולא על האיש שלי. אני ממלאת את המטבח בריח של ערמונים קלויים, פורשת ידיים לפני ריבונות של עולם ויודעת שעשיתי כל דבר שיכולתי.

כמו הגשם, אני יודעת שהוא יבוא, כך מנהגו של עולם, הוא יבוא. אני פשוט עוד לא יודעת מתי.

ילדה קטנה שרוצה סוכריה עכשיו ומקבלת "לא", ורוקעת ברצפה בסופר ליד כולם ומנסה שוב ומבקשת ומתחננת, ככה אני. מנסה להביא את הגשם.

יומיים לפני סוכות התחלתי לסדר את ארון הבגדים שלי. וידאתי שכל הסוודרים נגישים, מיינתי גופיות פלנל, ספרתי זוגות נעליים, הוצאתי את כובעי החורף. בסוף גם כיבסתי ואווררתי את מצעי הפליז הכתומים. אחר כך ארגנתי מסיבת מרקים. חשבתי שאם אדי המרק יכסו את החלון, אולי הגשם יראה ויבין שעכשיו זה הזמן. שסוכות כבר עבר ואחרי החגים גם.

וכשהתחלנו להגיד "משיב הרוח ומוריד הגשם" חשבתי שהנה, אם אני אעשה כל מה שצריך ואתפלל מספיק חזק הוא יגיע. קצת כמו דייטים.

כבר עשר שנים שאני מנסה להביא אותו, את האיש שלי. כמעט בכל דרך אפשרית.

כשהייתי בערך בת 20 מישהי אמרה שצריך להכין כלים לגאולה וזה הצחיק אותי מאוד, אז קניתי מטפחות בלי סוף. פעם אחת אפילו

לכל חורף אצלי יש את הריח שלו. לפני שלוש שנים זה היה חלב חם עם דבש וקינמון. לפני שנתיים עטף את הטיפות בחלון ריח של תפוחים אפויים. בשנה שעברה כל הבית שלי התמלא בריח של חמוצים.

אחרי שכל החגים ההם חשבתי שהנה, אולי מצאתי את האיש שלי, אולי השנה החדשה שמתחילה תהיה זו שתביא אתה משפחה ובית, אחרי שכל תפילות החגים שלי היו מלאות בהוידה - נפרדנו.

"אחרי החגים" של שנה שעברה היו רעים כל כך. כל בוקר הנשימה שרפה לי מחדש ותהיתי איך אני אצליח לקום. איך אני אקום ואפעל ואעבוד בעולם הזה בלי לב.

אז במקום להכין מרקים חורפיים ורומנטיים התחלתי להכין חמוצים, מסרבת להתנחם בחום כלשהו. כל המטבח התמלא בריח של חומץ ומלח ופלפל אנגלי, מלווים בשום. הכל היה לי חמוץ ומר וקיוויתי שהחורף שיבוא יהיה כל כך קר ורטוב, שאולי אני אצליח לא להרגיש כמה קר לי בפנים.

כבר חודש שאני מנסה להביא את הגשם. כמו

מה יקרה

עידן עמדי בבקעת הירדן / ל' בחשוון 8 בנובמבר

עידן עמדי, מהזמרים והיוצרים המצליחים והמוערכים, בתעשיית המוסיקה בישראל, עם שירים שהפכו לאבן דרך במוסיקה הישראלית: כאב של לוחמים, תשליך, אלייך, נגמר, ועוד רבים וטובים. בשעה 21:00 בהיכל התרבות בקעת הירדן. מחיר: 30 ₪. לפרטים ורכישה: 02-9941410

חמישי | 8 בנובמבר

סיוון רהב-מאיר באפרת / כ"ו בחשוון 4 בנובמבר

הציבור מוזמן לשיחה של סיוון רהב-מאיר בנושא "באמונה ובאהבה" במלאת שנתיים לפטירתו של יהונתן אשר מושיץ ז"ל. בשעה 19:30 בישיבת בני עקיבא 'אורות יהודה'. הכניסה חופשית.

האחים אסנר ואופירה גלוסקא במעלה אדומים / כ"ט בחשוון 7 בנובמבר

האחים המוסיקאים עוזי וחיים אסנר, הם צמד ייחודי המוביל התחום ערבי הזמר העברי במופע חד פעמי עם כוכבת צוות הווי נח"ל אופירה גלוסקא. בשעה 20:30 בהיכל התרבות מעלה אדומים. לפרטים ורכישה: 02-5444100

יוצאים למייל עם מסלוליוש

לאור הביקוש הרב ל'מעיינוש' - מדריך למטייל במעיינות יהודה, שומרון ובקעת הירדן, מוציאה מועצת יש"ע, יחד עם תנועת 'אמנה' ובית ספר שדה עפרה, ספר חדש - 'מסלוליוש' - מדריך מסלולים באזור.

לאחר חודשים רבים של הכנה ודקדוק אנו עומדים בימים אלה לקראת הדפסת המהדורה הראשונה של המדריך. מדריך זה, יחד עם 'מעיינוש' - מדריך המעיינות, הם כלי בידיו של המטייל בדרכו לחקור את פינות החמד באזור מרהיב זה. מומלץ לצאת לטייל איתם יחד עם המדריך החשוב ביותר של האזור - התנ"ך.

רכישת שני מדריכי הטיולים זמינה כעת באתר

www.yeshaclick.co.il

מה קורה?

לדיווחים ותמונות:

yesha.shelano@gmail.com

תרפ"ט אסרו הערבים על היהודים להיכנס למערה והתירו להם להתפלל רק מחוצה לה. מזה למעלה מ-51 שנה שחזרנו לחברון, ואסור שתהיה מגבלה מדינית, משפטית ובוודאי לא ביטחונית - אינה יכולה מבחינה מוסרית להפריע ליהודים להתפלל במערת המכפלה כולל אנשים שזקוקים להגנשה". ח"כ **מיכאל מלכיאלי** סיפר על הקשיים הגדולים שעבר הרב הראשי לשעבר **הרב בקשי דורון** כשניסה להיכנס למערה על כסא גלגלים ואמר: "זה פשוט מביש שהשליטה במערכת המכפלה בידי עם זר ועוין. חייבת לצאת מכאן קריאה לפעולה מצד ראש הממשלה, גם אם מדובר בהפקעה". נציג היועץ המשפטי לממשלה בדיון, **עילם שניר**, השיב שאין מניעה לבצע את התוכנית. יועץ שר הביטחון להתיישבות **קובי אלירז** אמר בדיון: "אנו מנסים קודם למצות את הדיאלוג מול עיריית חברון והוואקף, והקצבנו לכך עד סוף השנה האזרחית, אבל היו גם מקרים בעבר שפעלנו ללא הסכמתם, כמו למשל ברובע חזקיה, ואנו בוחנים גם את האפשרויות, אם יידרש לכך, מתוך מטרה שעד סוף שנת התשע"ט המצב ייפתר".

יחד עם פיטסבורג בעקבות הטבח הנורא בבית הכנסת בפיטסבורג בשבת שעברה, החליטו תלמידי המנהיגות הצעירה של רשת אמ"ת מכל הארץ להביע תמיכה בקהילה היהודית בפיטסבורג בארה"ב. תלמידים מכל בתי הספר של הרשת הכינו כרזות שעליהם נכתב את שם בית הספר עם הכיתוב "אנחנו איתכם!" ושלחו אותם לנציגי הקהילה היהודית שם. תלמידות אולפנת אמ"ת להב"ה בקדומים ניסחו מכתב תמיכה מרגש בשיעור אנגלית וצרפו אותו לתמונות. **ד"ר אמנון אלדר** מנכ"ל רשת אמ"ת אומר: "תלמידינו מתחנכים על הערך של הכרת הטוב וביום הזה אנחנו מבקשים לעודד ולחזק את יהדות ארצות הברית.

והודה להם על ההחלטה החשובה. **למהלך** חשוב זה שותפים שרים ומשרדים נוספים, הראויים להוקרה בהם השר **יריב לוין** ומשרד התיירות, השר **נפתלי בנט** ומשרד החינוך, השרה **מירי רגב** ומשרד התרבות, השר **יואב גלנט** ומשרד הבינוי והשיכון, השרה **גילה גמליאל** והמשרד לשיוויון חברתי, השר **אורי אריאל** ומשרד החקלאות והשר **משה כחלון** ומשרד האוצר. יו"ר מועצת יש"ע **חננאל דורני** אמר: "אין מתאים מיצחק שמיר, ראש הממשלה השביעי של מדינת ישראל, להנציח את הנושא החשוב הזה. זוהי הייתה צוואתו של מי שבזמן כהונתו בנה עשרות יישובים רבים ביהודה, שומרון ובקעת הירדן ופיתח את ההתיישבות הישראלית עד לבלי הכר".

סיום מסע בשבוע שעבר הסתיים מסע הגרוטראלי במערת המכפלה שבחברון עם כ-18 צוותים של רכבי גרנטה שיצאו מקדומים ולאחר שלשה ימים הגיעו לחברון. **את פניהם** של המסיימים קיבלו ראש מועצה מקומית קרית ארבע-חברון **מלאכי לוינגר** וראש מנהלת חברון **אברהם בן יוסף** אשר בירכו אותם וחילקו להם שי - מדריך מסלולי"ש למסלולי הטילים ביהודה, שומרון ובקעת הירדן ולוח שנה של מנהלת חברון. לאחר מכן, המשיכו הצוותים לביקור במערת המכפלה ולמיצג הרב-חושי לגעת בנצח: **חגית זיידנר**, מנהלת מסעות גרוטראלי אמרה: "אני מתרגשת, אני כל כך שמחה להיות כאן במערת המכפלה אחרי שלושה ימים של מסע מטורף ביהודה, שומרון ובקעת הירדן. זה היה המסע הכי קשוח שהיה לנו ואנחנו נחזור לכאן בקרוב".

הנגשה למערה השבוע התקיים דיון בוועדת המשנה לענייני יהודה ושומרון של ועדת החוץ והביטחון על סוגיית הנגשתה לנכים ולבעלי מוגבלויות של מערת המכפלה בחברון. יו"ר הוועדה ח"כ **מוטי יוגב** אמר: "לפני מאורעות

להעיק את TIPH בדיון שהתקיים השבוע בוועדת המשנה לענייני יהודה ושומרון של ועדת החוץ והביטחון בנושא ארגון TIPH קרא יו"ר הוועדה ח"כ **מוטי יוגב** קרא למשרד החוץ ולמשרד רה"מ לא לחדש את המנדט של הארגון ולהפסיק את פעילותו בחברון. מפקד מרחב חברון במטרה נצ"מ **מוריס חן** אמר בדיון כי "אין שבוע שבו אין חיכוך שיוזמים משקיפי ארגון TIPH מול מתיישבי חברון והמטרה. ח"כ **יהודה גליק** אמר בדיון: "עברתי וראיתי את המסמכים בהם מופיע התפקיד של TIPH, אין שום סיבה שבעולם שמדינת ישראל לא תודיע להם 'עד כאן'. יש לקבוע תאריך יעד ולהגיד להם להתראות". ח"כ **אורית סטרוק** וחברת מנהלת היישוב היהודי בחברון אמרה בישיבה: "מקור הבעיה במנדט של TIPH, שמגדיר מראש תפקיד חד-צדדי: להגן על האוכלוסייה הערבית בלבד. ולראות באוכלוסייה היהודית גורם בעייתי. הסכם חברון קובע שהנוכחות של TIPH תהיה זמנית Temporary. ניתן לשקול אותה מחדש בכל 3 או 6 חודשים. הממשלה קיבלת את החלטה להכניס את הארגון לחברון, היום ברור שמימוש החלטת הממשלה הזאת מחייבת ביטול המנדט של TIPH". לאחר הישיבה, החליטו הארגונים היישוב היהודי בחברון, מועצת יש"ע, המטה הלאומי בליכוד, שדולת א"י בכנסת ותנועת ישראל שלי להקים קואליציית ארגונים על מנת להביא להפסקת המנדט של הארגון, ולהעיק את TIPH עד סוף השנה הנוכחית. **1**

מורשת שמיר בהתיישבות בהחלטת ממשלה שהתקבלה השבוע ביוזמת השר לענייני ירושלים ומורשת **זאב אלקין** הוחלט על הקמת מיזם חינוכי, תרבותי ותיירותי לקידום והנחלת מורשתו של ראש הממשלה יצחק שמיר ולמורשת ההתיישבות. בסוף ישיבת הממשלה נפגש מ"מ מנכ"ל מועצת יש"ע **יגאל דילמוני** עם ראש הממשלה **בנימין נתניהו** ועם השר **אלקין**

עורך: אלנת זכריה **פרסום מודעות:** נדב מלכה 052-5665052 nadav@myesha.org.il
הפצה: מקור ראשון - יוסי 18 89085 052 **עיצוב:** מ. פלדמן, תקה דגן
תמונות: מירי צחי, אוהד רומנו, רחלי מולד
הפקה: יש שחר הפקות בע"מ
לתגובות: Lishka@myesha.org.il • אין המערכת אחראית לתוכן המודעות

המוציא לאור: **מועצת יש"ע** **ביהודה ושומרון וחבל עזה** רמת הגולן 55, ירושלים
מועצת היישובים היהודיים טלפון 02-6211999 פקס 02-6516662
www.myesha.org.il